

[A. C. Mortensen.]

disse Valgretsbestemmelser gaar ud over. Selvfølgelig faar de velstillede deres Skat betalt, medens det er de fattige, der paa Grund af forskellige Uheld kommer ud for ikke at kunne betale den dem paalignede Skat.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Krag, at Bestemmelsen om Fraflytning opgav man, fordi der var saa meget Besvær dermed. Deri tror jeg, det ærede Medlem har Ret, men var det saa ikke rimeligt, om man i det hele taget gik bort fra denne urimelige Bestemmelse og gik tilbage til det, der gjaldt fra 1924, og som alle Partier da var enige om?

Maa jeg saa blot sige, at det forbavser mig meget at høre, hvor forfærdeligt det ærede Medlem tog fat, fordi jeg kom med en spagfærdig Bemærkning om, at dette Skattekrav, om jeg saa maa sige, kom i Forbindelse med Nedsikringen eller umiddelbart derefter; men naar vi i den Anledning fik en lang Forklaring om Krise-kasser, som er drøftet saa ofte her i Tinget, skal jeg dog ikke komme ind derpaa. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at den Maade, det ærede Medlem tog hele dette Spørgsmaal paa, vidnede om den onde Samvittighed, det ærede Medlem har paa dette Punkt. Jeg forstaar, at mine faa Bemærkninger om dette Punkt maa have ramt haardt.

Lad mig saa slutte med at sige, at naar det ærede Medlem taler noget om skurvede Hoveder, som der skulde skarp Lud til, forekommer det mig, at jeg har i Dag faaet Vidnesbyrd om, at der er Hoveder, paa hvilke hverken skarp Lud eller skarp Modvind ved Valgene eller noget andet hjælper.

Krag: Ja, nu ved vi altsaa det, at naar det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen beskylder et Parti for at have berøvet et vist Befolkningslag alle Eksistensmuligheder for derigennem at berøve dem Valgretten, saa er det en ganske spagfærdig Bemærkning, som det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen ikke mener, der er nogen videre Anledning til at tage Notits af. Ja, naar det ærede Medlem selv mener dette, skal jeg saamænd ogsaa gerne lade denne Bemærkning ligge og være det, den er. Det har jeg saa meget mere Grund til, som den med god Grund er afvist fra min og mit Partis Side, hver Gang den er fremsat, og derfor skal jeg ogsaa gerne skænke det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen den formentlig og-

saa spagfærdige Bemærkning, som han i samme Forbindelse fremsatte om den onde Samvittighed, der skulde fylde mig i Anledning af det, der skete i 1927. Det er desværre ikke helt usandsynligt, at det ærede Medlem under de økonomiske Forhold, som er under fuld Udvikling i denne Tid, kan komme til at foretage sig adskilligt af lignende Beskaffenhed. Foreløbig har i hvert Tilfælde det ærede Medlem reduceret en hel Række af Statsudgifterne med et større Procenttal ad indirekte Vej, end de blev reduceret med ad direkte Vej i 1927 af os, men jeg kan se paa det ærede Medlem, at i den Anledning har han ingen ond Samvittighed.

Om det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Bemærkning om de 6 Kvartaler skal jeg indskrænke mig til at sige, at det er saamænd højest muligt, at det paagældende Forslag fra socialdemokratisk Side i sin Tid fremkom for muligvis at skabe en Splittelse i Behandlingen af hele denne Sag, som havde ladet Loven af 1924 paa det paagældende Punkt staa uændret. Det tror jeg saamænd meget godt, men Forslaget var nu en Gang fremsat, og naar Haanden strækkes ud, er det dog somme Tider klogt at tage den og, naar Ordet udtales, at tage Manden paa det, ikke sandt! Det var om det, jeg har tilladt mig her at bemærke, saaledes som jeg ogsaa har gjort ved tidligere Lejligheder, at jeg tror, man havde gjort klogt i at gøre det, og havde det konservative Folkeparti den Gang været villigt dertil, havde den Diskussion, som nu rejstes paa ny om denne Sag, ikke kunnet rejses.

Den højtærede Minister og ogsaa det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) talte om Venstres Forslag om Skatteeftergivelse i det Akkordforslag, som Venstre har fremsat. Jeg skal i den Anledning bemærke, at een Ting er at stille Forslag om en midlertidig Lovgivning, som har Relation til en særlig Situation i Tiden, og noget helt andet er en permanent Lovgivning, som der her stilles Forslag om, og som vi har Erfaring for i allerhøjeste Grad kan misbruges. Naar vi i vort Akkordforslag har aabnet Adgang for Amtsudvalgene til efter Forhandling med Skattemyndighederne at eftergive Skatten, for hvilken den vedkommende Skatteyder staar i Restance, er det klart, at i Forbindelse dermed vilde vi heller ikke have det allerfjerneste imod at gaa med til en Bestemmelse, som sikrer imod, at den vedkommende som Konsekvens af denne Efter-